

ՄՇԱԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի, կես տարվան 6 ռուբ.
Առանձին համարները 5 կոպեկով.

Թիֆլիսում գրվում են միջին խմբագրատան մէջ.

Մեր հասցեն. Тифлисъ, Редакция „Мшакъ“.
Կամ Tiflis, Rédaction du journal „Mschak“.
Տ է լ է Ք օ ն № 253.

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի և տօն օրերէն)

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լիզուով.

Յայտարարութիւնները համար վճարում են
իրաւաբանի բաժնի 2 կոպեկ.
Տ է լ է Ք օ ն № 253.

ՀԻՄՆԱԳԻՐ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

ՀԱՐՈՒՆԱԿՎՈՒՄ Է ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ՆԵՐԿԱՅ 1898 ԹԻՒ

ՄՇԱԿ

ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԼՐԱԳՐԻ

«Մշակի» տարեկան գինը թէ Ռուսաստանում և թէ արտասահմանում 10 ռուբլի է, տասն
և մէկ և տասն ամսականը՝ 9 ռ., ինն և ութ ամսականը՝ 8 ռ., եօթ ամսականը՝ 7 ռ., վեց ամսականը՝
6 ռ., հինգ ամսականը՝ 5 ռ., չորս ամսականը՝ 4 ռ., երեք ամսականը՝ 3 ռ., երկու ամսականը՝ 2 ռ., մի
ամսականը՝ 1 ռուբլի:

Թիֆլիսում գրվում են խմբագրատանը (Բաղարայան և Բարոնակայա փողոցն. անկիւն):
Ուրիշ քաղաքներից պէտք է դիմել այս հասցեով. ТИФЛИСЪ, редакция «Мшакъ», իսկ
արտասահմանից՝ ТИФЛИС, Rédaction du journal arménien «Mschak».

Յայտարարութիւններ ընդունվում են թէ հայերէն, թէ ռուսերէն և թէ օտար լեզուներով:

ԲՈՎԱՆԻՎԱԿՈՒԹԻՒՆ

Տրամադրութիւնը նպատակւոր է.—Ներքին
ՏՅՈՒԹԻՒՆ. Թիֆլիսի ձիաբաշխի առիթով. Նա-
մակ Իգլիբից. Նամակ Խմբագրութեան. Ներքին
լուրեր.—ԱՐՏԱՔԻՆ ՏՅՈՒԹԻՒՆ. Կրտսեկան
մի նոր յաղթանակը. Կրտսեկի գործը. Կրտսեկի
գրութիւնը. Նամակ Պարսկաստանից. Արտաքին
լուրեր.—ԽԱՌՆ ԼՈՒՐԵՐ.—ՀՆՈՒՎՈՒՆԵՐ.—
ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ.—ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ. Նա-
մակ Թիւրքիայից:

ՏՐԱՄԱՐՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ՊԱՏԱՏՈՐ Է

Ընդհանուր խաղաղութեան վեհ առա-
ջարկը չը նայած քաղաքական մի քանի
խտրելներին, որոնք բոլորովն են շատ բար-
ձր անձնաւորութիւններէն, — ընդհանուր-
պէս շատ նպատակւոր պայմաններ մէջ
հանդէս եկաւ: Ամբողջ Եւրոպան, կամ ա-
ւելի լաւ է ասել՝ քաղաքակիրթ աշխարհի
ամբողջ հասարակաց կարծիքն սպասում
էր խաղաղութեան հրահրին այնպէս,
ինչպէս խաղաղացիները երկնային մանա-
նային իրանց անապատային ճանապար-
հորդութեան ժամանակ...

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ՆԱՄԱԿ ԹԻՐԻՔԻՍՏԻՑ

4. Պօլիս, օգոստոսի 24-ին
Վիլհելմ կայսեր ու կայսրուհոյն ի Պաղես-
տին ուղևորութիւնն՝ երթալով կարևորութիւն
կը ստանայ Եւրոպական պետութեանց առջև:
Իբրևանական լրագրները կաշխատեն կայսե-
րական տոյն ուղևորութեան մեծ կարևորու-
թիւն տալ թէ կրօնական և թէ բարձրագ-
րական տեսակետով: Եւ իրօք, եթէ հաւատ ըն-
ծայել հարկ է այդ լրագրներու հրատարակու-
թեանց, Վիլհելմ II կայսեր ու կայսրուհոյն
տոյն ուղևորութիւնը՝ փորձ մէ տարածելու բո-
ղբականութիւնն Արևելքի մէջ, ի վեր հանելով
նախ՝ անոր ազդեցութիւնն Սրբազան, բան
մը որ մինչև այս օրս կը պակսի գերմանական
կայսրութեան համար, քրիստոնէութեան օրրան
ճանչված այդ երկրին մէջ, և, անտարակոյս,
այս պատճառաւ է, որ գերման վեհապետն ոչ
թէ միայն իր պետութեան մէջ գտնուող զանա-
զան եկեղեցիներու պաշտօնական ներկայացու-
ցիչներն իր հետ առած կը տանի Երուսաղէմ,
այլ և հրահրած է Գանիմարայի, Շրեյլի,
Նորվեգիայի և Հոլանդայի Լիտերական և Բա-
րեկարգեան (Reformistes) կոչված եկեղեցիներ-
ու կողմանէ ալ յատուկ զէջէպտոսներ՝ որ իրեն
ընկերանան:

Վիլհելմ II-ի ուղևորութեան անշուշտ վեր-
պած չէ երբէք ուսուական եկեղեցւոյն յարաճուն
գերակշռութիւնն Երուսաղէմի մէջ, հետևաբար
ինքն, իբրև վեհապետ նաև գերման կաթողիկ-
ներու, կաթողիկ եկեղեցւոյն իրաւասութիւններն
ալ պաշտպանելու ձեռնհասութիւնը կը ջանայ
ցոյց տալ, և, այս պատճառաւ է՝ որ պաշտօնա-

Բայց արդեօք Եւրոպական կառավարու-
թիւնները զօրեղ զեկազարները ականջ կը
դնեն հասարակաց կարծիքին, կը
հետևեն ժողովուրդները կրճելից բոլոր
այն համակրութեան ցոյցներն, որոնք այ-
ժմ, թէև ևս լուր կերպով բայց միաբերան
լսվում են Սեւայի և Թայմիլ փոխարին, ի
Բելիլից և Հոսթից, նոյն իսկ Կ. Պօլից և
Մարթիլից: Պէտք է հետևեն, եթէ յիշուի
մինչև այսօր հանրապետական և
սահմանադրական վարչութիւնները
լոկ մի դատարկ ձև, մի դատարկ հնչուն
չեն, այլ կառավարութեան այնպիսի սիս-
տէմ, որ եթէ արկվում է ժողովրդի կամ-
քին, ազդի ցանկութեան և իշխելուն...

Հասարակաց կարծիքի տեսակետից, խա-
ղաղութեան հրահրը, որ արեց Նիկոլայ
II, այդ, հանդէս եկաւ շատ նպատակւոր
պայմաններ մէջ: Այդ հրահրի կողմն է
ժամանակակից մտաւոր աշխարհը, եւրո-
պական միտքը, մամուլը, գրականութեան
մեծագոյն մասը: Նրա կողմն է, կարծում
ենք, և քաղաքական աշխարհը: Վիլհելմ
կայսրը, ճշմարիտ է, «կարուկ զէջեր» ծայ-

պէս իր հետ ուղևեցելու համար՝ հրահրած է
նաև Կորնելայի օգնական-կարևորութիւն
նեօր Եօնիլը: «Le Télégramme» թերթը կրտս'
թէ Վիլհելմ II, քաղաքականութիւնն ու կաթո-
լիկութիւնը միանգամայն պաշտպանել ուղևեղվ
բաւական նոր խելքի մը կը ծառայէ, և շատ
հաւանական է՝ ու թերևս միտքն ալ կանցու-
նէ՝ թէ մը նորին կայսերական վեհապետու-
թիւնն իր այդ նորապիւտ հանձարով, կարող
պիտի լինի Լուսնին ալ պակսի հետ հաշտե-
ցնելու:

Հուլիս, սակայն, չափազանց մտազբաղ կե-
րի, և Պապը՝ Լէոն XIII, բայցորչ հրահրողներ
ուղղած է Երուսաղէմի լատին պատրիարքին ու
բոլոր կաթողիկ կրօնական կարգերու մեծաւոր-
ներուն, պատուիրելով որ ամեն զղուշաւոր մի-
ջոյններ ի գործ դրուին, որպէս զի Արևելքի կա-
թողիկ քրիստոնեաներու վրայ Պրանսիայի ունե-
ցած պաշտպանողական իրաւունքները սր և է
կերպով չի վտանգուին: Վիլհելմ II գիտէ այս
բանը և հենց այդ պատճառաւ է՝ որ կերպով
մը ստիպված կը գտնէ ինքզինքը՝ տեսակցելու
Նորին Կայսերական Մեծութեան՝ Յարին հետ՝
փարատել յաջողելու համար բոլոր այն կասկած-
ներն՝ որ իր ճամբորդութեան առթիւ կրնան
յերևան զալ Ռուսաստանի և Պրանսիայի մէջ,
վանն զի՝ ինչպէս ամենուն ալ ծանօթ է, Երու-
սաղէմ, ամբողջ երկրագնդին վրայ, այն միակ
վայրն է՝ ուր, Սուրբ-Տեղեաց իրաւասութեան
խնդիրներու առթիւ, հանապազօրեայ կծու դի-
տողութիւններ և անվերջապալի կռիւներ՝ օր-
թօրօք և կաթողիկ ազգերն իրարու հետ միշտ
անհաշտ դրբը մը մէջ գրած են, և մինչն այդ
իրաւասութեանց խնդիրներու մէջ է, որ Ռու-
սաստան և Պրանսիա կարող են իրարու ան-
համաձայն գտնուել:

Ուրիշ պարագայ մալ ոչ նուազ կնճռոտ է:
Գերման վեհապետը պիտի ներկայանայ ի
Պաղեստին՝ իբրև «Summus-Episcopus», այսին-

րին է տեսնում խաղաղութիւնը, բայց այլ
ևս հերքել չէ կարելի, որ ոչ ոք չէ ուղղում,
աւելի կանխել ոչ ոք չէ համարձակվում
պատեանից հանել փորուկ զէջերը և թըշ-
նամու դէմ դուրս գալ: Եւրոպան հենց
վերջին տարիները պատերազմի շատ ա-
ռիթներ ունեցաւ: Հայոց հարցը, յունաց
անաջող պատերազմը, Կրտսեկի քրիստո-
նեաների կոտորածը, մակեդոնական դէպ-
քերը, վերջապէս Ֆիլիպպեան կղզիների
խնդիրը և շինա-եպոսական կարևոր դէպ-
քերը մի-մի զօրեղ առիթներ էին պատե-
րազմ սկսելու և լուծելու քաղաքական
կնճռոտ խնդիրները, բայց ոչ ոք անաջին
քայլը չարեց, ոչ մի պետութիւն չը փտա-
հացաւ առաջին նշանը տալ: Պատճառը
շատ պարզ է: Եւրոպական նոր պատերազ-
մը առաջ կը բերի սոսկալի կոտորածներ,
նա կը լայն մարդկային անթիւ ու անհամար
կեանքեր, նա արևն կը տարածի ամեն
կողմ: մինչդեռ բոլոր ազգերը, համարեա
առանց բացառութեան, դէմ են պատե-
րազմին, զգում են արեան գետերից և
դրակների կոտորելից, որոնցով շատ անգամ
պարծեցել է Եւրոպան մինչև Նապոլեոնի
արշաւանքները, մինչև Բիսմարկի ստեղծած
մեծ կռիւր...

Ահա՛ դէպի պատերազմը տածվող այդ
խորը ատելութեան և երկուդի մէջ է, որ
խաղաղութեան նոր հրահրը պիտի
գտնի մի զօրեղ պատուական իր համար:
Այդ ատելութիւնը և երկուդի այժմ ար-
տայայտվում է հասարակաց կարծիքի մի-
ջոյնով, բայց հեռու չէ այն ապագան,
երբ նա արձագանք կը գտնի և թագաւոր-
ների ու զօրապետների արտի մէջ: Ռուսաս-
տանը համարվում էր մինչև այժմ ամե-
նապատերազմասէր երկրներից մէկը, իսկ
ուսուաց կայսրները՝ զէջեր հովանաւորներ:
Եւ եթէ այսօր խաղաղութեան ձայնը հնչե-
վում է Ռուսաստանից, ինչու՞ չը պիտի
հաւատանք, որ այդ ձայնը արձագանք կը

բն, իբրև հողորդ-պետ պրոտական բողոքա-
կան եկեղեցւոյն. սակայն պարիզեան թերթ մը՝
«La Fronde», այս առթիւ դիտել կուտայ՝ թէ
Աւստրիոյ կայսրը՝ Պրանս-Փօլէֆ, իբրև իր
ցեղական սեփական մէկ իրաւունք, և իբրև իր
անձին յատուկ պատուաբեր սիրտը մը միշտ
իր վրայ կը պահէ «Թագաւոր Երուսաղէմի» ա-
նունը, և հիմա Վիլհելմ II, որ պարզ հանդի-
համար, և կամ, ուխտաւորութեան պատրու-
կաւ, Երուսաղէմ կերթի, և սակայն իր հետ
կը տանի տասնամէկ եպիսկոպոս, երկու զօրա-
վար, տասնմեկ սպայ և ուրիշ բազմաթիւ և
կեղեցականներ, գրագէտներ, լրագրողներ, բը-
ժիշկներ, վաճառականներ, սեղանաւորներ և
այլն, և այլն, ոչ ապաքին իրական կասկածե-
րու առիթ տուած կը լինի նաև Աւստրիոյ կայ-
սեր՝ Պրանս-Փօլէֆին, թէ մի օրոյց իր Ե-
րիտասարդ, կրակուրտը և կայսերական աստի-
ճանակիցն՝ հիւսիսային բողոքական կայսրը՝
Վիլհելմ, յաջողի պակսեցնել, Պաղեստինի մէջ,
կաթողիկ ազդեցութիւնն... և ասան այս կասկած-
ներուն առջին առնելու համար է՝ որ Բելիլի
բոլոր լրագրողներ ամենաւոր շնչերով կը յայ-
տարարեն՝ թէ Վիլհելմ II Երուսաղէմ կերթայ
միմիայն իբրև պաշտպան Արևելքի մէջ բողոքա-
կան եկեղեցւոյն և ոչ՝ Քրիստոսի դերձակներն:

«Reichsweh» գերմանական թերթն, ի մէջ
այլոյ, պարագայն հրատարակած է՝ թէ Վիլ-
հելմ կայսեր միակ նպատակն է եղի բարձրա-
ցնել ազդեցութիւնը բողոքական եկեղեցւոյն, ո-
րուն կը պատկանի և իր կայսերական անձն, և
թէ՛ նա երբէք սր և է դեր մը չունի եղի կա-
տարելու, ինչ որ Աւստրիոյ կայսրը կը սատարէ
ազգեական խնդիրներու մէջ՝ իբրև «Թագաւոր
Երուսաղէմի», կամ, իբրև «Գահերէց-պաշտպան»:
միայն թէ—կը յարէ նոյն թերթը—Վիլհելմ
կայսրը պիտի պաշտպանէ գերման կաթողիկե-
րու շահերը՝ միմիայն վաճառականական տեսա-
կետով:

գտնի նաև Արևմուտքում, որը Արևելքից
աւելի է ատոււմ զէջը ու արկւնը...

ՆԵՐՔԻՆ ՏՅՈՒԹԻՒՆ

ԹԻՖԼԻՍԻ ԶԻԱՔԱՇԻ ԱՌԻԹՈՎ

Գուցէ շատերն զարմանն, որ Թիֆլիսի ձիա-
բաշխ երկաթուղու հարցի նման մի հարց
դուժայի մէջ գրաւել է առաջնակարգ տեղ և
ձիաբաշխ նուիրված նիւտերն ստացել են ա-
ռանձին հետաքրքրութիւն: Սակայն բաւական է
փոքր ինչ ծանօթ լինել գործի հետ, որպէս զի
բոլորովն հասկանալի դառնայ հետաքրքրութեան
էութիւնը: Ձիաբաշխ հարցը փորձաբար է՝ ո-
րոշելու քաղաքային դուժայի ներկայ կազմու-
թեան մէջ տիրող խմբերի դրբը դէպի քաղաքի
բարեկարգութիւնը:

Անս այն դիտաւոր կէտերը, որ զեկազարող
դեր են կատարում այն անձանց համար, որոնք
պաշտպան են ձիաբաշխ նման մի մեծ ձեռնար-
կութիւն քաղաքային ինքնավարութեան ձեռքին
պահելու: Նախ՝ պարտաւորեցուցիչ պէտք է հա-
մարել ձգտել քաղաքի բարեկարգութեան վերա-
բերեալ ձեռնարկութիւնները կենտրոնացնել քա-
ղաքային վարչութեան և նրա օրգանների մէջ,
որպէս զի քաղաքը կարողանայ առաջ տանել
գործը մի կողմից տնտեսապէս և ինչայ ո-
ղաբար, երբ այդ կարելի է, իսկ միւս կողմից
ընդարձակել և զարգացնել նրան, երբ
այդ անհրաժեշտ է: Այն շահը, որ պէտք է ստա-
նար մասնաւոր անձը կամ մի առանձին ընկե-
րութիւն, կը մնայ քաղաքային դրամարկումը և
կը ծառայի քաղաքի միւս կարիքները լրացնե-
լուն: Այն բարեփոխութիւնները, որ մասնաւոր
անձը չէր ցանկանայ մտցնել, կարելի կը դառ-
նան, երբ գործը զլինի կանգնած կը լինի ինքը
քաղաքային ինքնավարութիւնը: Պակաս նշանա-
կութիւն չունի և մի ուրիշ նախաձեռնար, այն է՝
կօստրօլի և բարեկարգութեան հարցը:
Քաղաքը, ինչպէս փորձերը ցոյց տուին, թէ
կարող է նշանակել իր սու կօտորոլ այս և այն

Մինչդեռ Եւրոպական պետութիւնները կը
տաղնապէս դանազան խորհուրդներով Վիլհելմ
II-ի տոյն մասնաւոր ուղեգնացութեան վրայ,
աստիճան Մուսամբի մեծ խալիֆան տարօրինակ
եռանդ մը ցոյց կուտայ՝ նմանը չի տեսնուած
ընդունելութիւն մը ընելու իր վեհապետ հիւ-
րին և անձնուրէ բարեկամին, ու թէ և Եւրոպա-
կան լրագրները շատ կը չափազանցեն իրենց
նկարագրութեանց մէջ թէ ի Վ. Պօլիս և թէ
Երուսաղէմ կատարված շնորհեանց մասին,
սակայն այսու ամենայնիւ զարձեալ Թիւրքիոյ
մէջ մինչև ցայսօր տեսնված չեն այն մեծ պատ-
րաստութիւնները, որ կը լինին ի պատիւ դեր-
մանական կայսեր Մայրաքաղաքի փողոցներն
արտակարգ ոգևորութիւն մը ցոյց կուտան.
գրեթէ բոլոր մեծ պողոտաներն ու փողոցները
կը վերանորոգուին՝ ուր կաշխատեն բանաւորնե-
րու անհամար խումբեր. իսկ այն փողոցներուն
շուրջը գտնված բոլոր տուններն ու շէնքերը՝ ո-
րոց առջևն պիտի անցնի կայսերական թա-
փոքը, կրածեփով անարատ սպիտակութիւն մը
զգեցած են: Այն փողոցներն՝ ուսկից օգոստոս-
փառ հիւրն անցնելու դժբախտութիւնը չը պի-
տի ունենայ, կը մնան մի և նոյն աղտոտ և ա-
պականեալ վիճակի մէջ: Ձիւտորական կարգա-
պահութեան և ձեռքու մասնաւոր մեծ հոգ ու
ինամբ կը տարուին ի հաճոյս ևեթ Գերմանիոյ
կայսեր: Գերման սպաներ և զինուորականներ,
որ օսմանեան բանակին կը ծառայեն, գիտ-
նալով, որ երիտասարդ և հաճոյստը կայս-
րը չափազանց ուրախ կը լինի զօրահան-
դէաներ տեսնելով, զինուորական մարզանքի
ժամերը կրկնապատկած են և օրը մէկ քա-
նի անգամ անցանալուներ կրնն: Բայց
օսմանեան նաւատորմը շատ ողորմելի վի-
ճակի մէջ է, այնպէս որ հազիւ Ոսկեղջիւրի
աղմուտ շուրջերուն վրայ կրնայ շարժիլ. սակայն
մեծ ջանքեր կը լինեն, որպէս զի գտնէ կարենայ
երթալ ցայն վայր, ուր սուլվանը պիտի դիմաւոր

